

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Varga és Szabó Ügyvédi Iroda (1133 Budapest, Váci út 76. szám, 4. em., ügyintéző: dr. Varga Emese ügyvéd) és a Csiszér Ügyvédi Iroda (1088 Budapest, Bródy S. u. 26. szám, ügyintéző: dr. Csiszér Lajos ügyvéd) által képviselt I. rendű, a HYROSS Ügyvédi Iroda (1068 Budapest, Városligeti fasor 44. szám, ügyintéző: dr. Hyross Virág ügyvéd) által képviselt II. rendű felpereseknek a dr. Mészáros Zsolt ügyvéd (1055 Budapest, Falk Miksa utca 28. szám) által képviselt alperes ellen változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. május 19-én kelt 11.G.40.920/2009/21. számú ítélete ellen a felperesek részéről 22. és 23. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság (a továbbiakban: cégbíróság) az alperes által benyújtott változásbejegyzés iránti kérelemnek megfelelő tartalommal a 2009. május 19-én kelt Cg.01-09-881430/16. számú végzésével egyszerűsített cégeljárás keretében elrendelte a változások bejegyzését. A végzés - egyéb adatok

változásának bejegyzése mellett - az I. és II. rendű felperes tagsági jogviszonyának törlésével egyidejűleg az alperes egyedüli tagjaként a perben nem álló H. Zrt. (a továbbiakban: Zrt.) bejegyzéséről rendelkezik. Az alperes a változásbejegyzési kérelmét az új ügyvezető által adott meghatalmazással ellátott jogi képviselő útján terjesztette elő, aki a változásbejegyzési kérelemben kijelentette, hogy a kérelemhez csatolt okiratok, mellékletek és a megnevezett, a kérelem mellékletét nem képező okiratok törvényességi szempontú vizsgálatát elvégezte. A változásbejegyzési kérelem melléklete volt az eljárási illeték és a közzétételi költségtérítés elektronikus igazolása is.

A felperesek 2009. június 5-én indítottak keresetet az alperessel szemben, amelyben a cégbíróság 2009. május 19-én kelt Cg.01-09-881430/16. számú változásbejegyzést elrendelő végzésének hatályon kívül helyezését kérték. A kérelem indokaként előadták, hogy a 3.000.000 forint törzstőkével rendelkező alperesben az I. rendű felperes 2.200.000 forint, míg a II. rendű felperes 780.000 forint névértékű üzletrésszel rendelkezett. A Zrt. és a felperesek között 2007. június 8-án befektetési megállapodás, valamint üzletrészt terhelő önálló zálogjog alapítására vonatkozó és üzletrész adásvételi szerződések jöttek létre. A Zrt. 2009. május 19-én jogellenesen gyakorolt vételi jogot, és az alperes ugyanezen a napon dr. K. J. T. ügyvéd jogi képviselő közreműködésével módosította a társaság létesítő okiratát. Az I. rendű felperest ügyvezetői tisztségéből visszahívta, új ügyvezetőt választott, új telephelyet létesített, egyúttal a cégbírósághoz változásbejegyzés iránti kérelmet nyújtott be. A felperesek állítása szerint a cégbíróság végzése jogszabálysértő, mert az a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 375. § (1) bekezdésének és a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 33. § (2) bekezdésének és a 48. § (7) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek nem felel meg. A benyújtott okiratokból a Zrt. tulajdonszerzésének jogcíme nem állapítható meg, és a jogcím feltüntetésének hiánya olyan körülmény, amelyet a cégbíróságnak észlelnie kellett volna. A vételi jog gyakorlásának feltételei nem álltak fenn, és a jogi képviselő meghatalmazását nem az érvényesen megválasztott ügyvezető, hanem a vételi jog gyakorlása után jogellenesen ügyvezetővé választott személy írta alá, ezért nem volt szabályszerű. Az ügyvezetői tisztség a cégbejegyzéssel következik be, és ezt a körülményt a cégbíróságnak észlelnie kellett volna. A cégeljárásban eljáró jogi képviselő összeférhetlenségi ok fennállása miatt sem volt jogosult a cégeljárásban a képviselőt ellátni.

A felperes előadta, hogy a cégbíróság jogosult és köteles meggyőződni arról, hogy a változásbejegyzési eljárásban a közhitelesség nem csorbult-e, ezért köteles és jogosult lett volna a kérelmet benyújtó jogi képviselőt felhívni arra, hogy csatoljon okiratot az üzletrész megszerzéséről. A benyújtott okiratokból az üzletrész megszerzésének jogszerűsége nem állapítható meg, a változásbejegyzési kérelem benyújtásának időpontjában a társaság nem tájékoztatta az ügyvezetőt a visszahívásáról. Az opciós jog gyakorlását a felperesekkel nem közölték, és a vételár sem került kifizetésre. A felperesek hivatkoztak a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Választottbíróság előtt Vb/09218 szám alatt

folyamatban lévő perre, és erre tekintettel kérték a per tárgyalásának felfüggesztését.

A felperesek az eljárás során a kérelmük indokait kiegészítve arra is hivatkoztak, hogy a cégeljárás során nem az eljárást kérő, az eljárás alanya fizette be a közzétételi költségtérítést és az eljárási illetéket, hanem az új tagjaként bejegyzett cég. Az Illetékekről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 31. § (1) bekezdése alapján az eljárási illetéket az eljárást megindító személynek kell befizetni, azonban azt nem az alperes, hanem a Zrt. teljesítette. A felperes azt is kifogásolta, hogy a végzés meghozatala során bírósági ügyintéző járt el, ezért a cégbíróság eljárása nem felelt meg a jogszabályoknak.

Az alperes előadta, hogy a pert megindító II. rendű felperes nem azonos a bejegyzett taggal, így a II. rendű felperes perindítási joga nem áll fenn, ezért a perképesség hiánya miatt a Pp. 48. § és 130. § (1) bekezdés e) pontja értelmében a per megszüntetését kérte.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy a Ctv. 65. § (1) bekezdése alapján az ügyészen kívül a perindítás joga csak azt a személyt illeti meg, akire a végzés rendelkezést tartalmaz, a rendelkezés őt érintő része vonatkozásában, és a perindításra jogosult személy is csak olyan jogszabálysértésre hivatkozhat, amelyet a cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárásban a cégbíróságnak észlelnie kellett volna. A felperesek keresete nem felel meg a Pp. 121. §-ában foglaltaknak, mert abból nem állapítható meg, hogy miért tartják az összes adatváltozást az őket érintő rendelkezésnek. A vételi jogot biztosító okiratban meghatározott feltételek fennállását a cégbíróságnak nem kellett vizsgálnia, a Ctv. módosításáról szóló 2007. évi LXI. törvény 2007. szeptember 1-i hatállyal törölte a Ctv. 2. sz. melléklet II.1.aa) alpontjából az üzletrész adásvételi szerződést. A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 24. § (2) bekezdése szerint a vezető tisztségviselői megbízás annak elfogadásával jön létre, így a felpereseknek a meghatalmazással kapcsolatos állítása alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a 2010. május 19-én kelt 11.G.40.920/2009/21. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította, és kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 21.875 forint perköltséget. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az I. rendű felperest a perindítás joga a 16. sorszámú végzés 13/001. rovatába bejegyzett és az 1/001. rovatába bejegyzett azon adatokkal szemben illeti meg, amelyekkel őt a cégbíróság az alperes képviselőre jogosult személyei, illetve tagjai közül törölte, a II. rendű felperest pedig kizárólag az 1/002. rovatába bejegyzett azon adattal szemben illeti meg a perindítás joga, amely őt törölte az alperes tagjai közül. Az elsőfokú bíróság - annak megállapítása mellett, hogy a keresetlevél a bírósághoz a jogvesztő határidőn belül érkezett - a döntését a Ctv. 65. § (3) bekezdésére, valamint a 48. § (2)-(3) és (6) bekezdésére alapította. Megállapította, hogy az alperes jogi képviselője a változásbejegyzési kérelemhez a Ctv. 3. számú melléklet I. pontja szerinti okiratokat becsatolta, és - a Ctv. rendelkezése ellenére - benyújtotta a kérelem mellékletét nem képező II. pontban meghatározott okiratokat.

Megállapította, hogy az új ügyvezető elfogadó nyilatkozata 2009. május 19-én kelt, ezzel a nappal a tisztségviselői megbízása a Gt. 24. § (2) bekezdésének alkalmazásával létrejött, így a jogi képviselő részére jogosult volt meghatalmazást adni. Az alperes egyedüli tagja pedig a Gt. 41. § (2) bekezdésének j) pontja szerinti kérdésekben a Gt. 168. § (1) bekezdése alapján jogszerűen hozhatott határozatot. A Ctv. 48. § (7) bekezdése tartalmazza, hogy az egyszerűsített cégeljárás során milyen esetekben utasítható el a bejegyzés iránti kérelem. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy ezek a törvényi feltételek nem álltak fenn, a bejegyzési kérelmet a cégbíróságnak nem kellett és nem is lehetett elutasítania. A cégbíróság ügyintézője a Ctv. 48. § (4) bekezdésének alkalmazásával a 16. sorszámú végzés meghozatala során jogszerűen járt el. A (4) bekezdés nem arra vonatkozik, hogy az ott felsorolt személyek nem jegyezhetik be a változásokat, hanem azt jelenti, hogy önálló aláírási joggal még a kérelem elutasítására is jogosultak, ezért megalapozatlan a felperesnek az a hivatkozása is, hogy a cégbíróság eljárása azért volt jogszerűtlen, mert bírósági ügyintéző járt el. A cégbíróságnak a Ctv. 3. számú melléklet I.4. pontja szerint kell vizsgálni, hogy az illetéket és a költségtérítést megfizették-e, ezen kívül nincs más vizsgálódási köre. A cégbíróság által megküldött iratjegyzék 5/15. rovatából kiderül, hogy a cégbíróság az illeték és közzétételi költségtérítés megfizetésének teljesítését ellenőrizte, ezzel a kötelezettségének eleget tett. Az alperes változásbejegyzési kérelméhez csatolt illetéket és költségtérítést megfizették, amelyeknek igazolását az egyszerűsített változásbejegyzési cégeljárásban első felhasználásként nyújtottak be. A Ctv.-nek és az Itv.-nek nincs olyan rendelkezése, hogy az illetéket és a költségtérítést annak kell megfizetnie, akinek a cégeljárásában azt fel kívánják használni, és ilyen értelmezés az Itv. 38. § (1) bekezdéséből sem vonható le. Nem tiltja a törvény, hogy más fizesse be a fél helyett az eljárási illetéket, és az egyszerűsített cégeljárásban az illetéket és a költségeket a tagok szükségszerűen megelőlegezik.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a Ctv. 3. számú melléklete egyértelműen és taxatívén sorolja fel az egyszerűsített cégeljárásban csatolandó iratokat, és az üzletrész átruházási szerződést soha nem kellett benyújtani. A Ctv. 48. § (6) bekezdése szerint hiánypótlásra történő felhívásra nem kerül sor, így a cégbíróságnak nincs lehetősége, hogy a kérelmezőt bármilyen további okirat csatolására kötelezze, kizárólag arra hívhatja fel a jogi képviselőt a Ctv. 48. § (3) bekezdése alapján, hogy olyan okiratokat mutasson be, amelyeket a Ctv. 3. számú melléklet II. pontja szerint köteles őrizni. Ez utóbbiak között az üzletrész átruházási szerződés nem szerepel. A cégbíróságnak azonban akkor sem kellett volna felhívni erre az alperest, ha tartalmi vagy jogszerűségi kérdést észlel. A cégbíróságnak nem volt lehetősége vizsgálni a jogi képviselő személyét érintő, és a keresetben megjelölt összeférhetlenségi ok vizsgálatára sem, mert ez a becsatolt okiratokból nem derült ki.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy az alperes permegszüntetési kérelme nem volt alapos, míg a választottbíróság előtt folyó pernek, valamint a dr. Kertész József Tamás ügyvéd ellen kezdeményezett büntető fegyelmi eljárásnak az ügyben nincs relevanciája, mert a cégbíróság a saját eljárása során ezeket a körülményeket nem vizsgálhatta. Az elsőfokú bíróság a perköltség megfizetéséről a

Pp. 78. § (2), 82. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló a 32/2003.(VIII.16.) IM rendelet 3. §-a alapján határozott.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperesek nyújtottak be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezését kérték. Előadták, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem tárta fel teljes mélységében. Köteles lett volna felhívni dr. K. J. T. ügyvédet további, a vételi jog gyakorlásának alapjául szolgáló okiratok becsatolására, és vizsgálnia kellett volna azt a körülményt is, hogy a jogi képviselő jogosult-e a változásbejegyzési eljárásban való eljárásra. Fenntartották azt az álláspontjukat, hogy a jogi képviselő annak ellenére járt el, hogy személyében összeférhetetlenség állt a felperesek és a Zrt. között fennálló érdekellentét miatt. Állították, hogy a Ctv. 65. § (3) bekezdése értelmében az okiratok valótlanosságát a cégbíróságnak észlelnie kellett volna, és erre az elsőfokú bíróság sem fordított megfelelő hangsúlyt, amelyet az elsőfokú ítélet is tükröz. Hivatkoztak a Ctv. 66. § (1) és (3) bekezdéseire, és előadták, hogy a teljes cégeljárásban hiányzott a felperesek nyilatkozata vagy hozzájáruló megnyilvánulása a vételi jog gyakorlásához, valamint a vételi jog gyakorlása során az elővásárlási jog szabálya is sérült. Álláspontjuk szerint az elővásárlási jog szabályainak betartását a cégbíróságnak egyszerűsített cégeljárásban is vizsgálnia kell. A változásbejegyzési eljárás megindítására sem az alperesi cég, sem annak jogi képviselője nem rendelkezett megfelelő törvényes vagy meghatalmazott képvisellel, mivel a meghatalmazást nem a cégjegyzékben szereplő ügyvezető adta, az új ügyvezetőnek pedig - a cégbejegyzésének hiányában - nem volt jogosultsága az alperes nevében meghatalmazást adni a harmadik személynek minősülő ügyvédnek. A cégbíróság ennek ellenére hiánypótlási eljárásban nem hívta fel az alperest a jogszabálysértő állapot megszüntetésére, és a változást jogellenesen bejegyezte. Kifogásolták azt is, hogy a változásbejegyzési eljárásban az alperest képviselő jogi képviselő olyan időpontban készítette el az új ügyvezető aláírás-mintáját, amikor még a cégjegyzékben nem szerepelt és így nem minősült ügyvezetőnek.

A felperesek a fellebbezésükben ismét előadták, hogy az illeték megfizetését nem az eljárást kezdeményező teljesítette, és ezt az elsőfokú bíróságnak is észlelnie kellett volna. Az Itv. 31. § (1) bekezdésében foglaltak alapján fenntartotta azt az állítását, hogy az illeték megfizetésére vonatkozó indokolás téves. Véleményük szerint a változásbejegyzést elrendelő végzést bírósági ügyintéző nem hozhatta volna meg, sérelmesnek tartották a perrel támadott végzésben azt a tájékoztatást, hogy változásbejegyzést elrendelő végzés ellen fellebbezésnek nincs helye, továbbá a változásbejegyzési eljárást a cégbíróság úgy folytatta le, mintha új cég bejegyzésére irányuló eljárás lenne, ezért tévesen nem szerezte be a társasági szerződésmódosító okiratot vagy a cégjegyzékben szereplő tagok részvételével tartott taggyűlés jegyzőkönyvét.

A felperesek sérelmezték, hogy a változásbejegyzési kérelem alapjául szolgáló okiratot szerkesztő ügyvéd kihallgatásakor a tanúhoz nem intézhettek kérdéseket.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Előadta, hogy a cégeljárás során csak olyan jogszabálysértésre lehet hivatkozni,

amelyet a cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárásban a cégbíróságnak észlelnie kellett volna. A jelen ügyben a változásbejegyzési eljárás az egyszerűsített cégeljárás szerint folyt le. Az üzletrész átruházására vonatkozó szerződés jelen esetben a vételi jogról szóló szerződés, míg a vételi jog gyakorlásáról szóló nyilatkozatot a Ctv. szerint a kötelezően benyújtandó iratokhoz nem kellett csatolni, és a jogi képviselő által megvizsgálandó okiratok között sem kellett szerepelnie, így az eljáró képviselőt a Ctv. 37. § (2) bekezdése szerinti őrzési kötelezettség sem terhelte. Ezekkel összefüggésben a cégbíróság részéről tartalmi vagy jogszerűségi kérdés fel sem merülhetett. A Ctv. 48. § (6) bekezdése szerint a cégbíróság által vizsgálandó kérdésekre a felperes által megjelölt, és az alperes által vitatott jogszabálysértést a cégbíróságnak kétséget kizáróan nem kellett észlelnie, de nem is észlelhetett ilyet. Maguk a felperesek is elismerték, hogy a cégiratok formálisan eleget tesznek a jogszabály által előírtaknak.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében előadta, hogy a vételi jog alapításával és gyakorlásával kapcsolatos kérdések vizsgálata a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Választottbíróság hatáskörébe és illetékességébe tartozik, amely eljárás jelenleg is folyamatban van. Ennek vizsgálata nem tartozik a cégbíróság feladatkörébe. Ismételten hangsúlyozta, hogy az ügyvezetői megbízást elfogadó, önálló képviseleti joggal rendelkező új törvényes képviselőtől származó meghatalmazás hatályos. Utalt a Gt. 24. § (2) bekezdésére és a 26. § (1) bekezdésére. A társaság újonnan megválasztott ügyvezetője köteles és jogosult bejelenteni a korábbi vezető tisztségviselő megbízásának megszűnését. Ennek csak úgy tud eleget tenni, ha a jogi képviselő részére maga ad meghatalmazást (Ctv. 32. § (4) bekezdés). Az eljáró jogi képviselő az alperessel került jogviszonyba, amely mind a felperesektől, mind a Zrt.-től független jogalany, így a felperesek által megjelölt összeférhetetlenségi ok nem áll fenn, az érdekellentét vizsgálata ugyancsak nem képezi a cégeljárás tárgyát. A cégbíróságnak a szükséges illeték és költségtérítés megfizetésének tényéről kell meggyőződnie, további szabályokat sem a Ctv., sem a 25/2006. (V. 18) IM rendelet nem állapít meg. Álláspontja szerint helyes az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a cégbíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy az illetéket és a költségtérítést megfizették-e és annak mértéke megfelel-e a jogszabályban meghatározott összegnek. Ezt a felperes a Ctv. 3. számú Melléklet I.4. pontja szerint igazolta, tehát a feltételek teljesültek. Az alperes visszahívott ügyvezetőjének a megbízatása visszahívással megszűnt, és az új ügyvezető a cégiratok benyújtásáig a bankszámla felett nem rendelkezhetett, így - amint arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt - jogszerű volt, hogy az illetéket és a költségtérítést a tag fizette meg. A benyújtott okiratok egyértelműen alátámasztják, hogy a végzés meghozatalára a Ctv. 65. § (3) bekezdésének alkalmazásával jogszabálysértés nélkül került sor. Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az illetékfizetési kötelezettségre alapított kérelem folytán a Ctv. 66. § (1) bekezdésére és a 67. §-ára is hivatkozott, mert ha a jogszabálysértés csekély jelentőségű és cégjegyzékadatot nem érint, a bíróság a cégbíróság végzését a jogszabálysértés megállapítása mellett hatályában fenntarthatja.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a per eldöntéséhez szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyen állapította meg, és az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával helytálló érdemi döntést hozott. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, azt csak a fellebbezésben foglaltakra tekintettel egészíti ki, illetőleg pontosítja.

A Gt. 127. § (3) bekezdése értelmében az üzletrész átruházása a társasági szerződés módosítását nem igényli, azonban a tulajdonosváltozást és annak időpontját a tagjegyzékbe való bejegyzés végett az üzletrész megszerzője köteles a társaságnak bejelenteni. A társaság tagjairól az ügyvezető vezet nyilvántartást (tagjegyzék), amelyben az üzletrészek átruházását át kell vezetnie, és a tagváltozással kapcsolatban a cégbírósághoz a hatályos tagjegyzéket kell benyújtani (Gt. 150. §). A változásbejegyzési eljárásban a társaságnak nem áll fenn olyan kötelezettsége, hogy az üzletrész átruházási szerződést is becsatolja, az egyszerűsített cégeljárásban a Ctv. 50. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 48. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a tagjegyzéket kell a kérelemhez mellékelni (Ctv. 3. számú melléklet I.5.pont).

A cégbíróság a korlátolt felelősségű társaság tagjainak körében bekövetkezett változás bejegyzésére irányuló eljárásban azt sem vizsgálhatja, hogy a tagváltozást milyen jogi tény (pl. adásvételi szerződés, vételi jog gyakorlása, a tag halála stb.) eredményezte. A fentiek alapján a cégbíróságnak nem állt fenn olyan eljárási kötelezettsége, hogy a társaságot felhívja az üzletrész átruházási szerződés benyújtására, és annak tartalmát alapul véve bírálja el a változásbejegyzés iránti kérelmet. Mindezekre tekintettel a felperesek a fellebbezésükben alaptalanul sérelmezték, hogy a cégbíróság nem észlelte a vételi jog gyakorlásával kapcsolatosan általuk állított jogsértéseket.

Az egyszerűsített cégeljárásban a Ctv. 50. § (2) bekezdése alapján a változásbejegyzési kérelem elbírálása során is a 48. §-ban foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni. A Ctv. 48. § (2) bekezdése szerint a csatolt okiratok törvényességi szempontú vizsgálatát a jogi képviselő köteles elvégezni, és erről a változásbejegyzési kérelemben nyilatkoznia kell. A cégbíróságnak a kérelem elbírálása során az a feladata, hogy megvizsgálja a jogi képviselő meghatalmazását, továbbá azt, hogy a kérelem kitöltése és a jogi képviselőnek a bejegyzési kérelemben adott, továbbá a Ctv. 3. számú mellékletének II. pontjában meghatározott okiratok törvényességi szempontú vizsgálatának elvégzését tartalmazó nyilatkozata megfelel-e a jogszabályoknak. Az egyszerűsített változásbejegyzési cégeljárásban a Ctv. 48. § (6) bekezdése értelmében a cégbíróságnak nem feladata a Ctv. 3. számú melléklet I. részében szereplő és csatolt okiratok törvényességi szempontú alaki és tartalmi vizsgálata, hanem kizárólag azt kell elbírálnia, hogy a I. pontban meghatározott és a változásbejegyzés tárgyának megfelelően csatolandó okiratok benyújtása megtörtént-e. Nem helytálló ezért a felperesek fellebbezésében foglalt azon hivatkozása sem, hogy a

cégbíróságnak a benyújtott okiratok tartalma alapján a felperesek által állított jogszabálysértéseket bármilyen indokból észlelnie kellett volna.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az új ügyvezető 2009. május 19-ei elfogadó nyilatkozatával a tisztségviselői megbízás a Gt. 24. § (2) bekezdésének alkalmazásával létrejött. A Gt. 26. § (1) bekezdése értelmében a cégjegyzékbe bejegyzett adatok változásának bejelentése a vezető tisztségviselők kötelezettsége, amelynek a Ctv. 34. § (1) bekezdése alapján az ügyvezető köteles eleget tenni. Az ügyvezetői tisztség a visszahívással megszűnik, ezért a változásbejegyzési kérelmet a Gt. 24. § (2) bekezdése, valamint 26. § (1) bekezdése értelmében már az új ügyvezető köteles jogi képviselő útján a cégbíróságnak benyújtani (Ctv. 33. § (2) bekezdés). Nem megalapozott ezért a felperesek fellebbezése abban a tekintetben sem, hogy a jogi képviselő eljárásának jogosultsága körében a cégbíróságnak további szempontokat kellett volna megvizsgálnia.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy a cégbíróság a Ctv. 48. §-ában foglaltaknak megfelelően a jogszabályok szerint járt el, amikor az alperes által benyújtott változásbejegyzési kérelmet az egyszerűsített cégeljárásban elbírálta, és a kérelem elutasításának a Ctv. 48. § (7) bekezdésében foglalt feltételei nem álltak fenn.

A felperesek a Ctv. 65. §(2) bekezdésében meghatározott perindítási határidőn belül indított keresetükben arra hivatkoztak, hogy a cégbíróság változásbejegyzést elrendelő végzése a Ctv. 33. § (2) bekezdésébe, 48. § (7) bekezdésének a) pontjába és a Ptk. 375. § (1) bekezdésébe ütközik, mert a vételi jog gyakorlásának feltételei nem álltak fenn, és a jogi képviselő meghatalmazását nem a cégjegyzék szerint nyilvántartott - az adott időszakra érvényesen megválasztott - ügyvezető írta alá. A felperesek az első- és másodfokú eljárás során a kereseti kérelmük indokait kiegészítve, már a jogvesztő perindítási határidő elteltét követően hivatkoztak az illetéktizetési kötelezettséggel kapcsolatos jogsértésekre, az elővásárlási jog megsértésére, a társasági szerződés módosításának szükségességére, valamint az új ügyvezető aláírás-mintájával kapcsolatos szabálytalanságokra. A perindítási határidő jogvesztő jellege folytán a határidő elteltét követően újabb jogszabálysértéseken alapuló keresetváltoztatásra előterjesztésére nincs lehetőség, ezért a felperesek keresetének későbbi kiegészítésében megjelölt fenti jogsértések fennállásának elbírálására jogszabályi lehetőség nincs.

Az egyszerűsített változásbejegyzési cégeljárásban a cégbíróság a változásbejegyzés iránti kérelmet és annak mellékleteit a Ctv. 50. § (2) bekezdése alapján irányadó 48. § (6) bekezdésében meghatározott keretek között vizsgálhatja. Az ebben szabályozottak szerint a cégbíróság csak azt vizsgálhatja, hogy a bejegyzést kérő jogi képviselőjének meghatalmazása, a változásbejegyzési kérelem kitöltése és a jogi képviselőnek a változásbejegyzési kérelemben foglalt nyilatkozata megfelel-e a jogszabályoknak, valamint a bejegyzést kérő a 3. számú melléklet I. részében felsorolt - a változásbejegyzési kérelem tárgyához kapcsolódó - okiratokat

csatolta-e a kérelméhez. A cégbírószak tehát a változásbejegyzési kérelmet a rendelkezésre álló benyújtott okiratok alapján bírálja el, ennek következtében a változásbejegyzést elrendelő végzés elleni fellebbezést helyettesítő jogorvoslati jogot biztosító perben is az okirati bizonyítékok értékelése alapján kell az eljáró perbírószaknak a döntését meghoznia, ezért a tanúvallomás, mint bizonyítási eszköz a perben érvényesített jog fennállásának bizonyítékaként nem szolgál és nem is szolgálhat. Az előbbieken kifejtettek alapján nincs érdemi jelentősége annak, hogy az elsőfokú bíróság mennyiben biztosította, hogy a felek a tárgyaláson a tanúhoz kérdéseket intézzenek, ezért a Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezését ebben a tekintetben sem találta megalapozottnak.

A kifejtett indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében - a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, utalással annak helyes indokaira - helybenhagyta.

A felperesek fellebbezése sikertelen maradt, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a értelmében alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján marasztalta a felpereseket a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjban felmerült perköltség megfizetésére.

Budapest, 2010. december 7.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bleier Judit s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Molnár József
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági tisztviselő